UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

perfluũ,& fruſtratoriũ,arg.l.ſi qñ.ff.de leg.1.& eorũ, q̃ uoluit Salic.in l.licet.in fi.uerb.C.loc.cũ ſi. tũ qa ta
11 le pactũ fuit iuratũ,† qđ iurm̃ opat̃,ut ipſo iure qs ɔ̃ue niẽdo dicat̃ à iure ſuo cadere,nec morã purgare poſ ſit,ut in l.ſi qs maior.cũ mã.C. de trãſac. & hr̃ p doct. Alex.& alios ĩ l.ſi inſulã.ff.de uerb.ob.c.ad noſtrã.de iureiu.& Bal.ĩ c.q̃relã.eod.tit.cũ ſi.q̃ allegari poſſent.
12 Pręterea† ex eo,qđ dñs alteri đ nouo rẽ ɔceſſit,& ſub alia forma,cẽſet̃ declaraſſe, & ɔ̃ñr cũ res integra eſſe deſierit,& ius alteri fuerit q̃ſitũ, dñs nõ potuit primũ ɔductorẽ ɔfirmare,& formã primę ɔceſſionis ſeq, p ea,q̃ hñr p Bal.ĩ auth.ſi quas.C.đ ſacroſ.eccl. iũctis ijs q̃ tradunt̃ ĩ d.l.ſi mihi,& titio.Ex qb⁹ clarè ɔſtat,ĩ terminis nr̃is dictũ ſer Iacobũ potuiſſe đ re ĩueſtiri, & eã illi,nõ obſtãtibus p̃miſſis,de nouo cõcedi. La⁹ Deo.

S V M M AE.

1 *Emphyteota ipſo iure,ſequuta domini declaratiõe cadit à iure ſuo ob alienationem rei factam irrequiſito domino, ob non ſolutionem canonis,& ob rei deteriorationem.*

2 *Et emphyteota ignorante,& irrequiſito, dominus his caſibus poteſt alteri emphyteoſim concedere.*

3 *Ex emphyteotis pluribus principalibus ſi alter partem rei irrequiſito domino alienauit, is in totum à parte ſua cadit.*

4 *Emphyteota alienans ſaluo iure domini,& quatenus domini conſenſus acceſſerit,& non aliter, quando ob hanc proteſtationem à iure ſuo propter alienationem non cadat, & quando ſecus,& num.6.*

5 *Emphyteota,qui ex pacto rem poteſt, irrequiſito domino,alienare,non poteſt, illo irrequiſito, rem tradere,ſeu in poſſeſſionem inducere.*

7 *Emphyteota ſi rem emphyteoticam unà cum alijs bonis ſuis alienet, quando alienatio rei emphyteoticæ dicatur principaliter facta,ut ob eam emphyteota cadat à iure ſuo.*

8 *Iuſpatronatus poteſt cum uniuerſitate acceſſoriè uẽdi.Secus ſi de eo ſpecialiter mentio fieret.*

9 *Emphyteotæ plures eiuſdem rei pro indiuiſo ubicunque ad ſolutionem canonis ſe obligarunt,ſi unus in totum,uel pro parte ſoluere ceſſet,omnes à iure ſuo cadunt.*

Etiam de iure canonico,num.11.

Et ibi quid de pluribus hęredibus emphyteotæ, num.14.& 16.

10 *In duobus reis debẽdi,& socijs mora:et culpa unius alteri nocet.*

12 *Statutum,quòd ſi emphyteota priuati ceſſauit ſoluere, etiam per triginta annos non cadat à iure ſuo, locum non habet, quando emphyteota ſoluere iuraßet.*

13 *Eccleſia ſuccedens priuato,qui emphyteoſim dedit, ſi emphyteota nõ ſoluit canonem,an iure priuati,an uerò iure eccleſiæ utatur.*

14 *Emphyteota ſi decedat,pluribus hęredibus relictis,quorum aliqui canonem ſoluant, & aliqui non, an omnes à iure ſuo cecidiſſe dicantur,& num.16.*

15 *Paupertas quomodo capiatur.*

17 *Emphyteota etiam minimam partem canonis ſoluere per bienniũ ceßãs in totũ cadit à iure ſuo,quãuis pro maiori parte ſoluiſſet.*

18 *Bartol.in l.fraudati.in finalib.uerbis.ff.de publica.reprobatur,ac etiam declaratur.*

19 *Prælatus eccleſiæ collegiatæ ſimpliciter recipiendo canonem ab emphyteotis non præiudicat eccleſiæ, cui ius ex non ſolutione canonis erat acquiſitum.*

20 *Emphyteota,qui canonem ſoluere ceßauit, an,& quando poſtea ſoluendo moram purgare poſſit.*

21 *Mora duplex,ſeu triplex quando interuenit,illius purgatio etiam de iure canonico non admittitur etiam;in illis caſibus,in quibus aliàs de iure purgari poſſet.*

22 *Emphyteota,qui ob non ſolutionem canonis à iure ſuo cecidit, an,& quando prætextu ignorantiæ,& ruſticitatis ſit in integrum reſtituendus,uſque ad nu.29.*

23 *Reſtitutio prætextu ignorantiæ,et ruſticitatis aduerſus eccleſiam non datur.*

24 *Emphyteotæ plures ſi facto unius à iure ſuo omnes ceciderunt,poſſunt contra illum unum ad totale damnum,& intereſſe agere.*

25 *Non aũt ſunt aduerſus eccleſiã,& dominũ in integrũ reſtituendi.*

26 *Inſtantia ſi ſit minori perempta culpa tutoris,ſeu cu[…] aduerſus tutorem,uel curatorem ad intereſſe,[…] & non reſtituitur in integrum,niſi in ſubſidium.*

27 *Ruſticitati aduerſus iuris ignorantiam quando ſ[…] quando non,& nu.29.*

28 *Emphyteota, quòd ceßando ſoluere canonem per b[…] à iure ſuo, dicitur ad rigorem iuris conſeruand[…]*

29 *Emphyteotam eccleſiæ ceſſare in ſolutione canon[…]*

30 *Emphyteota ob rei deteriorationem cadit à iure ſ[…] hoc concurrere debeat.*

31 *Emphyteota arbores fructiferas magna cum rei d[…] cidere non poteſt.*

32 *Emphyteota à rei deterioratione non excuſatur [...] tionem in alia parte factam.*

33 *Dolus,ſeu lata culpa arguitur,ubicunque lite pen[…] præceptum ſuperioris aliquid fiat.*

34 *Emphyteota,qui cum iuramento promiſit uti re ar[…] incidendo arbores fructiferas ẽt duas tantum,&[…] li rei deterioratione promiſſis contrauenit,& à[…]*

Et intelligitur obligatus re uti ſecundum quod ſtatu[…] poſcunt,num.36.

35 *Ruſticus cum iuramento promittens laborare arbitr[…] non laborando,ut ſtatuta,et iura expoſcunt,periu[…] & expelli poteſt.*

EPITOME.

Emphyteotas eccleſiæ ob alienationẽ re[…] teoticæ irrequiſito domino factam,ob non[…] canonem per biennium,etiam per unum [...] emphyteotis pluribus ſimul inſolidum o[…] ob rei deteriorationẽ,à re emphyteotica,[…] iure ſuo,ſequuta dñi declaratione,cecidiſſe[…] no rẽ ingredi,& alteri locare licuiſſe,hic d[…]

CONSILIVM CXI

1 CONCLVDO in pręſenti cauſa† [...] à re emphyteotica,& ab om[…] cidiſſe,ex quo domini declara[…] fuit,iuxta ea,quæ habentur in c[…] loca.& per Alex.in conſi.44.lib.3.in conſ[…] in auth.qui rem.C.de ſacroſ.eccl. & in l.2.C.[…] emphyt. & hoc ex triplici capite, uidelicet[…] alienationis irrequiſito domino factæ,ex ca[…] ſoluti canonis per biennium, & ex capite d[…] tionis rei, qui omnes caſus quoad hoc,ut e[…] ta ipſo iure dicatur à ſuo iure cadere,ſequ[…] ni declaratione,æquiparantur, ut in d.c.p[…]
2 d.auth.qui rem.& † ideò utroq; caſu domi[…] eſt,etiam ignorante, & irrequiſito emph[…] cecidit,aliũ inueſtire,ſeu alteri in emphyte[…] cedere,ut uoluit Bald.in c.quæ in eccleſiar[…] de conſt.& Alex.in d.conſ.44.¶ Et ꝙ ex capi[…] tionis ſaltem pro parte alienata à iure ſuo c[…]
3 probatur, † nam quando ſunt plures princip[…] phyteotæ, & alter eorum partem rei irrequ[…] mino alienauit,is in totũ à parte ſua cadit,[…] per Ioã.And.in c.2.de feudis.per Bald.in l.[…] C.de cad.toll.& per Iaſ.in l.fi.col.159.C.de [...] phyt. ſed in caſu noſtro alter ex principalib[…] emphyteoſim conduxerant,& qui maiorẽ [...] bebat,partẽ ſuã alienauit,irrequiſito dño,[…] ſita,eccl'ia ergo &c.¶ Et ſi diceres,ꝙ proteſta[…] in inſtrumento per illa uerba, ſaluo iure do[…] quatenus conſenſus domini acceſſerit,& no[…] nec alio modo,operatur,ꝙ cecidiſſe non d[…] ta ea,quæ habẽtur per Bal.in c.1.quæ fuit p[…] benefi.amitt.in fi.in uſu feudo.& per Iaſ.in d.[…]
4 pen.Reſponderi poteſt † illud eſſe uerum,[…] lienatio facta cum dicta proteſtatione non f[…] deſtina, nec fraudulenta, ut quia poſt alien[…] non fuerit peruentum ad factum, hoc eſt ad [...] ditionem, ſed remanſum fuerit in [...]

uerbi puta uenditionis, & actus precarii, & de aliena-
tione ipſi domino fuiſſet denunciatũ, atq; notificatũ
ad effectũ, ut emptori renouatio fieret. Secus ſi alie-
natio fuiſſet fraudulenta, & clandeſtina, ut quia ultra
alienationẽ proceſſum fuiſſet ad actum facti, hoc eſt
ad actualem rei traditionẽ, & ſic non fuiſſet reman-
ſum in meris finibus uerbi, ut ſupra, neque domino
alienatio fuiſſet denunciata, nã tunc proteſtatio tan-
quã fraudulenta, clandeſtina, & ſimulata nõ ualeret,
quia ex bona fide res geri non diceretur, ut not. in l. ſi
ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig. & ita expreſsè de-
clarat Bal. in c. cumana. col. 2. de elect. iuncto c. 1. in
prin. q̃ fuit prima cau. benefi. amitt. & hr̃ per Decium
in conſi. 160. Ad propoſitum ẽt facit id, †quod inquit
5 Io. de Imol. in d. c. potuit. col. 28. ꝙ licet emphyteota
poſſit non requiſito domino alienare ratione pacti
facti, ꝙ emphyteota poſſit rẽ uendere, tñ rem trade-
re, ſeu emptorẽ in poſſeſſionem inducere irrequiſito
domino non poterit, nã dominus erit requirẽdus, ſe-
cundũ quod hr̃ in l. 3. C. de iure emphyteot. Præterea
†hæc proteſtatio in terminis noſtris non releuat, qm̃
licet facta fuerit uenditio, ſaluo conſenſu domini, &
non aliter, tñ quia ante factũ, uel in ipſo facto licẽtia
domini requiritur, & traditio eſt facti, & ſic factũ eſt
ꝯrium proteſtationi, ideò cum de facto ſit cogitatũ,
hoc eſt de traditione in alienatione rei emphyteoti-
cæ proteſtatio prædicta non excuſat: ita dicit Bald. in
l. unica. in ultim. col. q. 16. C. de his, quæ pœn. nom.
quẽ refert, ac ſequitur ẽt Iaſ. ad propoſitũ in d. l. 3. col.
penul. ſiue igitur attendamus illam proteſtationem
ſaluo iure domini, ſiue illam, ſaluo, & reſeruato con-
ſenſu domini, & non aliter, emphyteota alienãdo di-
cetur à iure ſuo cecidiſſe, quia prima non prodeſt, ut
per Baldum in d. c. 1. in fin. quæ fuit prima cauſa be-
nefi. amitt. nec ẽt ſecunda, per eundem Baldum in d.
7 l. unica. col. ulti. & in d. c. cumana. ¶ Nec obſtat, † ꝙ
ex quo hæc alienatio partis dictæ rei emphyteoticæ
facta fuit ſimul cum alienatione aliorum bonorũ di-
cti alienantis, ea non dicitur principaliter facta, ſed
in cõſequentiam, arg. l. 1. ff. de fundo dot. l. quædã. ff.
de rerum diuiſ. & c. ex literis. de iure patro. & ideò nõ
alienatio partis rei emphyteoticæ, ſed aliorum bono
rũ, quæ fuit principalis, attendi debet, arg. l. ſi quis nec
cauſam. ff. ſi cert. peta. ergo alienatio rei emphyteoti-
cæ non poteſt dici clandeſtinè, & fraudulenter facta:
quia reſpondetur, ꝙ ex quo cum alienatione aliorũ
bonorũ fuit expreſsè facta alienatio rei emphyteoti-
cæ, illam exprimendo, ea dicetur principaliter facta,
arg. eius, quod dicitur in c. eccleſia ſanctæ Mariæ. de
conſtit. q̃ ſtatuta laicorum fauorabilia poſſunt in cau
ſis eccleſiæ ſeruari, qñ de eccleſia, ſeu de bonis illius
expreſſam non faciunt mẽtionẽ, ſecus ſi expreſsè de
eccleſia, uel de eius bonis mentionem facerent, quia
tunc principaliter ſuper illis ſtatuere dicerentur. Si-
8 militer facit id, †quod dicitur de iure patronatus, qđ
cum uniuerſitate poteſt acceſſoriè uendi, puta nõ ex-
primendo de iure patronatus, ſecus ſi de eo ſpecialis
mentio fieret, ut in c. de iure. extra de iure patro. cum
ſimil. quot enim ſunt res expreſſæ, tot dicuntur eſſe
alienationes principales. l. ſcire debemus. ff. de verb.
oblig. Cum itaq; in caſu noſtro principaliter facta fue
rit uenditio, & alienatio rei emphyteoticæ, irrequiſi-
to domino, cum illa proteſtatione, & ad traditionẽ
fuerit deuentum, utique illa uerba non releuant, qm̃
cũ non fuerit domino denunciatum, clam fieri, & cõ
ſequenter dominus contemni dicitur. d. l. fi. C. de iure
emphy. ergo ſequuta domini declaratione, emphy-
teota dicetur ipſo iure priuatus. d. l. fi. d. c. potuit. & tra
ditur per Alex. in conſi. 6. & in cõſi. 106. lib. 3. ¶ Quod
ẽt ex ſecundo capite, uidelicet ob ceſſationem ſolu-
tionis canonis omnes à re emphyteotica in totũ ceci
9 diſſe dicantur, multis modis oſtẽditur, & primo, † nã
ubicunque plures emphyteotæ eiuſdem rei pro indi-
uiſo ad ſolutionẽ canonis in ſolidũ ſe obligarũt, quo
caſu duo rei debendi, & ſocij conſtituuntur, quia in
ſolidũ tenentur ratione eiuſdẽ rei, cui cõmoditas eſt
inter eos cõmunis, iuxta ea, quæ habentur per Bar. in
l. ex duobus. col. 4. ff. de duobus reis. in l. fi. eo. tit. & in
auth. hoc ita. C. eod. tunc ſi unus pro parte, uel in totũ
ſoluere ceſſet, omnes à iure ſuo cadũt, ut expreſsè di-
cit Iaſ. in d. l. 2. in 2. limitatione. col. 47. per not. ꝑ Bar.
in l. fraudati. ff. de public. qui in fin. uerb. hoc ſentit:
10 †ex quo enim ſunt duo rei ſocij, mora, & culpa unius
alteri nocet per Bart. in d. l. ex duobus. q. 11. & 12. & in
d. auth. hoc ita. & facit l. ſi diuiſa. C. locati. ¶ Nec ob-
ſtat, ꝙ ꝓdicta procedant de iure ciuili, non autẽ de iu-
re canonico per ea, q̃ uoluit Ioan. de Imol. in d. c. po-
tuit. col. 39. & refert Iaſ. in d. l. 2. col. 47. in 3. limitatio-
11 ne arg. c. ſuã. de pœnis. Quia reſpõderi põt † illud pro-
cedere inter plures hæredes, quorũ unus à ſolutione
partis ſuę per biennium ceſſaſſet, quia, ut infra dicẽ,
oẽs de iure ciuili dicuntur ex natura indiuidui ipſo iu
re cadere iuxta. l. 5. in fi. & l. in exequutione. in fi. ff. de
verb. oblig. & per Bar. in l. 4. §. Cato. ff. eo. tit. quã diffe
rentiam diuidui, & indiuidui ius canonicum non ſer
uat, neq; conſiderat. d. c. ſuam. & per Imolam in d. c.
potuit. & Iaſ. in d. 3. limitatione, q hac ratione ad ita
dicendũ in pluribus hęredibus mouẽtur. Secus inter
plures principales emphyteotas, qui eſſent plures rei
debendi, quorum unus per biennium, ut ſupra, ſolue
re ceſſauerit, nam ẽt de iure canonico oẽs alij emphy
teotę, & hęredes aliorũ emphyteotarũ culpa, & mo-
ra illius, qui in ſolidũ tenebatur, cadere dicerẽtur, qa
in hoc caſu ceſſat ratio, quare de iure canonico oẽs
cadere non debeant, non enim dicerentur priuari ra-
tione indiuidui, hoc eſt ratione pœnæ, quæ in ſolidũ
ꝯ omnes cõmittitur ex ꝯuentione alterius tantũ, ſed
ratione obligationis, & conuentionis, qua expreſsè
conuentũ fuit, ut eſſent plures rei debendi ex eo, quia
actum eſſet, ut omnes in ſolidum tenerentur: quod
per ius canonicum non reperitur immutatum, nec al
teratum, ſicut mutatum eſt id, quod iura ciuilia di-
ſponunt ratione indiuidui quoad pœnę cõmiſſionẽ,
iuxta d. c. ſuam. & ideò de iure canonico, quoties plu
res ſe obligarunt, ut plures rei debẽdi, hoc eſt expreſ-
sè in ſolidũ, hæc obligatio ſuã naturã, uidelicet duo-
rũ reorũ debendi ſeruabit, arg. c. 1. cũ ibi not. de noui
oper. nunc. Itẽ quia de iure canonico magis, q̃ de iure
ciuili pacta, & conuentiones, prout partes conuene-
rũt, ſeruari debent, arg. c. 1. cum ibi not. extra de pact.
¶ Nõ obſtat, ꝙ ex quo in caſu noſtro eccleſia in iure
priuati ſucceſſit, quia hæc res fuerat prius emphyteo-
ſis priuati, & poſtea ex titulo permutationis fuit effe-
cta eccleſiæ, debet eccleſia uti iure priuati, arg. l. ſi cũ.
§. qui iniuriarum. ff. ſi quis cau. ubi doc. ferè in noſtris
terminis notãt, ſed in emphyteoſi priuati requiritur,
ꝙ quis per trienniũ à ſolutione canonis ceſſauerit. d.
l. 2. C. de iur. emphy. itẽ ex forma ſtatutorũ Bononię ſi
emphyteota priuati ceſſauerit ẽt per 30. annos, à iure
ſuo non cadit, niſi facta proteſtatione, ergo &c. quia
ad hæc facilis eſt reſponſio, & primo poſito, ſed non
12 cõceſſo, ꝙ eccleſia deberet iure priuati vti, tñ † ex quo
in caſu noſtro alter ex emphyteotis, quinimmò oẽs ꝑ
bienniũ, uel ſaltẽ per unum annũ à ſolutione canonis
ceſſarunt, oẽs cecidiſſe dicuntur, ſtãte iuramẽto, quo
iuratũ fuit ſingulis annis ſoluere certo tẽpore, & cũ
pęna, quod iuramentũ operatur, ut cecidiſſe dicañt,
cũ ſoluere inſolidũ promiſerint, atq; iurauerint, arg.
l. ſi quis maior. & ibi Iaſ. in 3. col. C. de tranſact. & in d.
l. 2. in 9. q. per doctrinam Bal. in c. querelam. de iu-

reiuran. & per Alex.in cõſi.85.lib.1.& ita tenent doc.
cõiter,ut per Iaſ.in locis præallegatis,& in d.authen.
qui rem.C.de ſacroſ.eccl.ſtatutũ aũt prædictum non
habet locum,quãdo iuratum fuiſſet ſoluere, & in ſo-
lidum. Secundo reſpondetur, p̃dicta poſſe eſſe uera,
13 † qñ eccleſia in iure priuati ſucceſſiſſet,& ſimpliciter
in illo iure cõtinuaſſet,aliter nõ prouidendo,ut in d.
l.ſi eum.§.qui iniuriarũ. Secus,ſi poſtquàm res de iu-
re eccleſiæ facta fuit, eccleſia illam eiſdẽ emphyteo-
tis renouãdo locauit tãquam rem eccleſiaſticã, & ut
de bonis eccleſiæ,tunc.n.iure eccleſiæ uteretur,qa in
incertis,& non certis locus eſt cõiecturis.l.cõtinuus.
§.1.ff.de uerb.obl. Quinimmo dico,ꝙ ſtatim quo em
phyteoſis priuati facta fuit de iure eccleſiæ, abſq; alia
renouatione de ea iudicatur,ut de eccleſiaſtica, & in
illa eccleſia utitur iure eccleſiæ, ut ĩ terminis noſtris
expreſsè uoluit Sali.in d.l.2.in penul.q.quaſi circa fi-
nẽ.C.de iure emphy.& facit id quod uoluit Bart. quẽ
alij ſequuntur,in auth.quas actiones.C.de ſacroſ. ec-
cle.in ultimis uerbis,qui uoluit eccleſiã, quæ in iure
priuati ſuccedit,uti iure eccleſiæ,& nõ priuati, quan-
do aliud tẽpus de iure ſeruatur quoad eccleſiam fa-
uore eccleſiæ, & aliud quoad priuatum. Vnde cũ ad-
uerſus priuatum currat præſcriptio decẽ, uel uiginti
annorũ,& aduerſus eccleſiam præſcriptio 40. anno-
rum,& antequàm eccleſia priuato ſucceſſerit, elapſi
fuerint decẽ anni, quo caſu quoad priuatũ p̃ſcriptio
pro dimidia completa cenſetur,ſi poſtea eccleſia pri-
uato ſucceſſit,ad cõplendã præſcriptionem totaliter
alij triginta anni requirentur,& ſic pro tẽpore futuro
eccleſia utitur iure eccleſiæ, pro tempore autem præ
terito iure priuati, & ita in terminis etiam uoluit Iaſ.
in d.l.2.q.13.in col.45. & ad propoſitũ facit id, quod
not.uolunt Ioan. And. Ant. Innoc. Abb. & alij in c.ut
ſuper de rebus eccl.non alien.ꝙ ſtatim quo res eſt ef-
fecta eccleſiæ,& de iure ipſius,de illa iudicatur,ut de
re eccleſiæ adeò,ꝙ non dicitur ſimpliciter eſſe res ec
cleſiæ,ſed de menſa eccleſiæ,ergo cum res,& emphy
teoſis,de qua agitur, ex titulo permutationis effecta
fuerit de iure eccleſiæ,arg.c.1.cum ibi not.de rerum
permut.regulari debet ſecundũ emphyteoſim eccle-
ſiaſticã,ut ceſſatio per biẽniũ attẽdatur ad hoc,ut em
phyteota dicaĩ cecidiſſe abſq; alia ꝓteſtatione, & no
tificatione,ut in d.c.potuit.& conſequẽter ſtatutum,
de quo ſupra,locũ in caſu noſtro hr̃e nõ poterit,arg.
c.quæ in eccleſiarũ,& c.eccleſia S.Mariæ. de conſtit.
14 & c.bonę qdem 96.diſtinct. ¶ Præterea † dictũ Imo.
in d.c.potuit eſt dubiũ.dum vult,ꝙ de iure canonico
oẽs hæredes culpa unius cadere nõ dicantur, qa ver-
bis dubitatiuis utitur,ut ibi in fin.23.col.dicens,ꝙ de
iure canonico poteſt eſſe dubium, & cõtrariũ tenuit
Spec.in tit.de locato.§.nunc uerò aliqua in verſic.71.
qui in ꝯ̃rium allegat iura canonica,illiſq; non obſtã-
tibus,tenet oẽs dici priuari,neq; ex hoc cęteri damni
ficari cenſebuntur ex facto,& mora alterius non ſol-
uentis, qm̃ cõtra illũ agere poterunt, ſuumq; inter-
eſſe per iudiciũ familiæ herciſcundæ cõſequi: & Spe.
ibi in uerſi.29.idem etiã vr̃ tenere in emphyteota,ſeu
in pluribus,qui partem canonis per biennium ſolue-
re ceſſarunt,ut in totũ cecidiſſe etiam de iure canoni
co dicãtur nõ obſtãte diſpoſitione d.c.ſuam,cũ ſimi.
niſi ꝓpter paupertatẽ à ſolutione partis ceſſatum fuiſ
ſet.Sed de paupertate in caſu, de quo agitur,nõ appa
15 ret,ergo &c.† Paupertas aũt capitur, attenta qualita-
te perſonæ,qa nobilis etiã habẽs in bonis quinq; mil-
lia diceretur pauper,ruſticus uerò habens in bonis cẽ
tum, uel circa diues cenſeretur,ut no. declarat Abb.
quẽ cęteri ſequunĩ,in c.1.de accuſ. ¶ Ruſus ꝙ ex hoc
capite canonis nõ ſoluti oẽs cecidiſſe dicantur,facit,
qm̃ principales ꝯductores,& emphyteotæ,qui ſuper-
uiuunt,ꝑ biẽniũ,& ultra nõ ſoluerũt,ergo
16 nõ põt dici,quin ceciderint d.c.potuit.
rò p̃mortuorũ ſi nõ oẽs,ſaltẽ aliqui ex eis à
partis ſuæ per biẽnium ceſſarunt, ut in
ergo & ipſi, & oẽs alij hæredes etiã, qui
ſoluiſſent, dicerẽtur facto,& culpa cohær
ſe,ut eſt glo. in l.cõmuni diuidũdo.ff.cõ
Bart.in l.fraudati.ff.de publica.& Hoſt.in
loca.§.fin.conditio.n.obligationis ex per
dũ nõ mutatur l.2.§.ex his.ff.de uerb.obl
euitandã pœnã nõ ſufficit, ꝙ alter ex hæ
parte ſua adimpleat,immò uno nõ adim
na contra oẽs cõmittitur d.l.5.in fin.d.l.
ne.in fin.ff.de uerb.oblig. & Iaſ.in d.l.2.
quidem habet locum etiam attenta æqu
ca,ut uoluit Spec.in d.§.nunc uerò aliqua
81.ueluti ſupra etiam tetigi. Pręterea u
ſu conſtare poteſt, omnes per biennium
ſarunt, quod ſi ita eſt, res eſt expedita, d
d.authen.qui rem,nã principales emphyt
uiuentes in totum, & integraliter ſoluere
ceſſarunt,hæredes uerò præmortuorũ pro
terito minimam partẽ canonis ſoluere ce
delicet capones,pro anno autem præſenti
ſionẽ,totumq; canonẽ,& ſequuta fuit do
ratio ante,quàm poſtea ſolutio fieret, ergo
17 ꝙ omnes cecidiſſe dicentur, quia † ceſſand
per biẽnium etiã minimam partẽ canonis
cadũt,ut uoluit glo.in d.authen. qui rem,
cõiter approbatur,ut per Iaſ.ibi,& in d.l.2.
tenet Paul.de Caſt.in d.l.in exequutione,
hoc procedit etiam de iure canonico,ut
in d.§.nunc uerò aliqua in uerſic. 29.cum
obſtat id,quod uoluit Bart.in d.l.fraudati
ſi alter ex hæredibus ſoluere ceſſauerit,
cuntur priuari,quando ex ſolutione alter
qui partẽ ſuam per biennium ſoluiſſet,
18 canon unius anni ſolutus diceretur † qm̃
cõiter reprobatur per id, quod uoluit Ioan.
additio.ad Spec.in d.§.nunc uerò aliqua
& latè habetur per Iaſon.in d.l.2.col.47.
ctum illud Bar.poſſet procedere,quando
citer per biennium partem ſuam ſoluiſſet,
preſsè pro parte ſua ſoluiſſet,prout factum
ſu,de quo agitur,quia in incertis, & non
eſt coniecturis l.continuus §.1.ff.de verb.
declarat Imol.in d.l.fraudati. Sed tamẽ
ut ſupra dixi, nullus pro parte ſua ſoluit,
per biennium ceſſarunt,ergo &c. ¶ Nec
uerſatur, ꝙ ex quo dominus Archibresbyter
dam parte canonis recipiendo ſcripſit,& ho
te ſua, tacitè uideatur inter ipſos emphyteo
ſiſſe obligationẽ, quę inſolidum facta erat,
quẽter ſolum illi,qui pro parte ſua ceſſarunt,
ſe dicãtur,nam dominus ſimpliciter recipie
proteſtatione ſaluo iure meo ſibi tacitè
ut emphyteota non dicatur cecidiſſe, qua
bienniũ ceſſauerit,uel alienauerit,uel ma
ſatus fuerit,ut plenè habetur.in d.c.potuit.
cum ſimil.quia reſpõderi poteſt primo, q
ſolutione canonis ceſſarũt ueluti ſupra di
19 Secundo dico † prædicta poſſe eſſe uera in
prælato eccleſiæ nõ collegiatæ,ſecus eſt in
cleſię collegiatæ,qualis eſt in caſu noſtro,
pliciter recipiendo nõ præiudicat eccleſiæ,
non ſolutione canonis erat acquiſitum,
muniter approbata in dicto cap.potuit,ibiq;
alij.& Specul.in d.§.nunc aliqua uerſi.26.
20 ſtat etiam eccleſiæ,ꝙ † emphyteotæ, ſeu
redes,qui ceſſarunt,poſtea ſoluerũt,ſicq;

purgarunt,prout licitum eſt, ſaltem attento iure ca-
nonico d.c.potuit.item quia de æquitate canonica ēt
illis caſibus, quibus regulariter de iure ciuili mora
purgari non poteſt, illius purgatio admittitur, quia
moræ purgatio eſt ſuper æquitate fundata, ut l. ſi ſer-
uum.§.uideamus.ff.de uerb.oblig. ſuper qua ęquita-
te eſt fundatum ius canonicum, Bal.in l.fi.in princip.
C.de iure deliberan.ut dicunt doctores in l. ſi inſulã.
ff.de uerb.oblig.& Alex.in l.ita ſtipulatus. la grande.
ff.eod.tit.quia reſponderi poteſt,uerum eſſe, ꝙ in ca-
ſu noſtro mora purgari pōt ante, quàm dominus de-
claret,& iudicialiter emphyteotam conueniat, nam
re integra pōt moram purgare,ut in d.c.potuit.ibiq;
Ant.& Ioan.de Imo.in 12.col.& do.Card.per ea,quæ
ibi uoluit Inn.quod uerum eſt etiam de æquitate ca-
nonica,ut mora niſi re integra non debeat poſſe pur-
gari,ut ſupra. Vel in caſu noſtro nullo modo debet
poſſe purgari,quoniam † non ſolum unica mora, ſed
duplex, immò triplex interuenit, quo caſu purgatio
moræ non admittitur etiam illis caſibus,quibus aliàs
de iure purgari poſſet, ut eſt tex.not.in l.traiectitiæ.§.
de illo.ff.de act.& obli.& ibi Ang. quem ſequitur Ro
ma.in conſi.352.incip.quæritur primo, & Alex.in d.
l.ſi inſulã col. 17. primo enim interuenit mora diei,
quia non fuit ſolutum tempore debito, & conuento
cum adiectione pœnæ, quo caſu etiam moræ purga-
tio non admittitur.l.magnam.C. de contrahē. & cō-
mittē.ſtipula.& habetur in d.l.ſi inſulam. & maximè
interueniente iuramento.l.ſi quis maior. C. de trãſa.
cum materia.Secundo interuenit alia extraiudicialis
mora inducta ex declaratione per dominum facta, &
ipſi parti notificata, arg.l.ſi ex legati. ff.de uerb.obli.
Tertio interuenit mora iudicialis,qa ante,quàm ſol
uerent,elapſo tempore fuerunt uocati, & ad iudiciũ
conuenti,& ſic iudicialiter interpellati, quæ mora ma
gis nocet,quàm extraiudicialis,ut habetur in l.uinũ.
ff.ſi certum peta.& per Inno. in d.c.potuit.Stante igi
tur huiuſmodi triplici mora, ea nullo modo in caſu
noſtro purgari potuit,etiam attenta æquitate canoni
ca, ſecundum quam purgatur omnis ſimplex mora,
non autem duplex,ſeu triplex per prædicta,alioquin
fruſtratoria eſſet diſpoſitio d.c. potuit.& d. auth. qui
rem.& d.l.2.quod non eſt dicẽdum, arg.l.ſi quando.
ff.de leg.1.in prin.& l.titia.§.lucius.ff.de leg.2.¶ Præ
dictis etiam non aduerſatur, ꝙ poſito, emphyteotas
poſſe dici ex rationibus præmiſſis de iure à re emphy
teotica cecidiſſe,† tamen ipſi ſunt aduerſus caducita
tem in integrum reſtituendi prætextu ignorantiæ, &
ſic ex illa clauſula generali,ſi q̀ia mihi iuſta cauſa ui-
debitur,arg.l.1.ff.ex quib. cau.maio. & ita ferè in ter-
minis noſtris tenuit gl.in d.l.2.C.de iure emphyteot.
ꝙ iuſta,& probabilis ignorãtia dicatur iuſta cauſa re-
ſtituendi,quam gl.Bar.& alii ibi communiter appro-
bant,& traditur per Alex.in conſi.72.lib.1. & in con-
ſi.14.in fi.lib.2.Prętextu etiam ruſticitatis ſunt in inte
grum reſtituendi,quia ubi de damno euitãdo tracta-
tur,ſuccurritur ruſticis,& mulieribus ēt aduerſus iu-
ris ignorantiam,ut habetur in l.1.per Bar. & Cyn.C.
de iuris,& fact.ignoran.l.regula.§,ſed iuris.ff.eod.tit.
in caſu enim noſtro ſaltem illi, qui ut hęredes in ius
alterius ſucceſſerunt, iuſtam ignorantiæ cauſam ha-
buerunt,an tenerētur ſoluere, ut emphyteotæ, an vt
cenſuarij,an ut liuellarij,arg.l.qui in alterius.ff. de re
gu.iur.item ſunt ruſtici, & de eorum damno euitan-
do tractatur,ergo &c. Quia multipliciter pōt reſpon
deri,primo ipſis non eſſe ſuccurrendũ prętextu igno
rantiæ,quoniam talis ignorantia non fuit iuſta, neq;
probabilis,prout requiritur, Alex.in d. conſil. & ha-
betur per gloſam,& doctores in d.l.2. tum quia om-
nes diu per plures,ac plures annos canonem,& partē
ſuam canonis ſoluerunt,quo caſu ut emphyteotæ ſol
uiſſe cenſentur,ut habetur per Spec.in d.ti. de loca.§.
nunc uerò aliqua. uerſic.142.in l.ſi certis annis. C.de
pactis.in l.cum de in rem uerſo.ff. de uſuris. not. in l.
pen.C.commu.diuid.& per Do.Anto. in c.peruenit.
de cenſibus.tum quia illi,qui ut hæredes ſucceſſerũt,
potuerunt informari,& inſtrui ab aliis,qui principa-
liter ut emphyteotæ conduxerunt,& unà cum illis an
nuatim debitum canonē ſoluerunt,ergo ipſis eſt im-
putandum,arg.eorum,quæ habentur in l.pen. C. qui
23 admitti.Pręterea & ſecundo † prętextu ignorantiæ,&
ruſticitatis per uiã reſtitutionis nō eſt aduerſus eccle
ſiam ſuccurrendum, quia priuilegiatus contra priui-
legiatum priuilegio non utitur.l. uerum.§. item quæ
ritur.ibiq; habetur ff.de minorib.Sed eccleſia eſt pri-
uilegiata in hoc,ut in integrum reſtituatur.c.1.& per
totum de reſt.in integrũ,ergo &c. Tertio ex quo om
nes cecidiſſe dicũtur mora,& culpa alterius,qui prin
cipaliter conduxerat,& inſolidum canonem ſoluere
promiſerat,ut dictum fuit,qui nō potuit iuſtam igno
rantiæ cauſam habere,quia in facto proprio ignoran
24 tia non eſt tollerabilis.l. fin. cum glo.ff. pro ſuo. † &
ipſis aduerſus illum uia ordinaria,ac remedio ordina
rio eſt ſuccurſum,quia de indemnitate, & ad totale ĩ
tereſſe contra eum,cuius culpa, & mora ceciderunt,
agere poſſunt,argu.l.ſi diuiſa. C.locati.& in terminis
habetur per Spec.in d.§.nunc uerò aliqua.uerſi. 71.&
25 in d.l.2.C de iure emphyt.† ergo ceſſare debet reme-
dium reſtitutionis in integrum, quod eſt extraordi-
narium l.in cauſę.in prin.ff.de minor.pręſertim cum
pariter ſaltem,& æquè per remedium ordinarium ſit
prouiſum,ut ibi,& per Barto.in l.in prouinciali.ff.de
noui operis nunciatio. æquè enim dicitur prouiſum
per remedium ordinarium,ex quo ſuccurſum eſt, ut
ad totale intereſſe,& damnum agere poſſint,per Spe
cul.in d.uer.71.circa finem.& ideò reſtitutioni in in-
tegrum locus eſſe non debet,ut ferè in terminis pro-
batur in l.properandum.in fi.& ibi Bar.Pau.de Caſtr.
26 & alij.C.de iudi.ubi uolunt,† ꝙ ſi inſtantia ſit ipſi mi
nori culpa tutoris,ſeu curatoris,minor non debet in
integrum reſtitui,ex quo poteſt aduerſus tutorē, uel
curatorem de indemnitate, & ad intereſſe agere, in
ſubſidium uerò debet reſtitui, ut ibi, & eſt cōmunis
opinio,ex hoc igitur,ꝙ poſſit agere ad intereſſe,& dã
num,dicitur ei pinguius,uel ſaltem æque ſuccurſum,
& ideò reſtitutio ceſſat,quæ non ceſſaret,ſi ex hoc nō
diceretur ęquè,uel pinguius ſuccurſum,ut in d.l. pro
perandum.per Bar.& per Ant.de But. in c. qualiter.il
27 2.de accuſatio.¶ Dico etiã, † ꝙ prætextu ruſticitatis,
& iuris ignorantię non eſt illis ſuccurrendũ, quoniã
peritiores conſulere potuerunt, cum quotidie Bono
niam,& ad nundinas uenirent,argumento eorum,q̃
habentur in d.l.pen. C. qui admitti. & per gloſam in
c.fin. de celebra. miſſa. Secundo ruſticitati ſuccurri-
tur ſolũ in caſibus à iure expreſſis aduerſus iuris igno
rantiam.l.fi.C.de iuris,& facti ignoran. & dicit gl. in
§.ultimo.2.q.4.Tertio aduerſus iuris ignorantiã non
ſuccurritur ruſticis ſagacibus, quales ſunt ruſtici Bo-
nonienſes,arg.gl.in l.atlethæ. in fi.ff.de excuſa. tuto.
Quarto non ſuccurritur ipſis in ijs,quę ſunt ad rigo-
rem iuris conſeruandum inducta, ut dicit Bar. in l.1.
§.nunciatio. & ibi doct. ff.de noui oper.nunc.in ulti.
col.& idem Bar.in l.fi.C.de iuris.& fact.ignoran.Sed
28 † hoc,ꝙ emphyteota ſoluere per biennium ceſſando
à iure ſuo cadat dicitur de iis,quæ ſunt ad rigorē iuris
conſeruãdum inducta,ut eſt gl.in terminis in l. iuris.
la 2.ff.de iuris,& fact.ignor.neq; hoc reprobatum re-
29 perio,ergo &c.Præterea † quando iuris ignorãtia hēt
admixtum delictum,tunc ruſticitati ēt quoad euitan
dum damnũ non ſuccurritur,ut eſt tex. clarus in l.re

gula.in prin.ff.de iuris. & fact. ignoran. & no. per gl.
in d.l.iuris.la 2.in finalibus uerbis. Sed ceſſare in ſolu
tione canonis, quando eſt emphyteota eccleſiæ, eſt
delictum,ut habetur in d.c.potuit.in d.auth.qui rem.
& in d.l.2.ergo ruſticitati contra eccleſiā non eſt ſuc
30 currendum.¶ Vltimo † ꝙ ex capite deteriorationis
rei iuxta textum in d.auth.qui rem.in caſu noſtro à iu
re ſuo cecidiſſe dicantur,patet ex ijs, quæ in proceſſu
apparēt,nam probatū fuit,dictos emphyteotas euul-
ſiſſe,ſeu īcidiſſe plures arbores uirides,& fructiferas,
ex quarum inciſione, & euulſione res eſt notabiliter
deteriorata,fuitq́; hæc inciſio,& euulſio facta lite pē-
dente,& poſt præceptum ipſis factum, ne aliquid in-
nouare deberent.Ex quibus ſequitur,nos eſſe in caſu,
in quo ob rei deteriorationē emphyteota poteſt ex-
pelli,quoniam,ut dicit Bal.in d.auth.qui rē.in 2. no-
tabili,ille,qui malè utitur,debet expelli,tribus cōcur
rentibus,primo,ꝙ deterioratio ſit notabilis quantita
tis,nam pro modico non fieret contractus reſciſſio.l.
ſcio.ff.de in integrum reſtitutio.Secundo, ꝙ deterio
ratio ſit perpetua,& ſic circa rem, & non ſimpliciter
31 circa perceptionem fructuum. Vnde † emphyteota
non poteſt arbores fructiferas incidere cum magna
rei deterioratione.l.diuortio.§.ſi fundū. cum ibi no.
ff.ſolu.matrim.l.ſed ſi grandes.& l.ęquiſſimum. §.1.
ff.de uſufruct.Tertio, ꝙ deterioratio procedat dolo,
& lata culpa,uel ſaltem leui,ut per glo.in auth.de nō
alien.in §.ſcire.idem ſequitur Alex.in conſi.118.col.
3.lib.5.per not.per Bar. in d.auth.qui rem.& in l.ędē.
32 C.locati.†Nec prodeſt,ꝙ res in parte fuiſſet deterio-
rata,& in parte meliorata, nam hæc cōpenſatio fieri
non poteſt,ut uoluit Iaſ.in d.auth.qui rem.in 3.col.ꝑ
illum tex.Sed ī caſu noſtro res emphyteotica fuit de-
teriorata,concurrentibus dictis tribus,nam de nota-
bili deterioratione conſtat ex numero arborū euulſa
rum,& inciſarum,quæ fuerunt uiginti,& ultra,ut ꝓ-
batum eſſe intelligo, de deterioratione ēt circa rem
conſtat,quia non fuit ſimpliciter circa fructuum per
ceptionem.d.l.æquiſſimum.§.1.& d.l.ſed ſi grandes.
33 †De dolo aūt,ſeu lata culpa, uel ſaltem leui apparet,
ex quo deterioratio facta fuit, neglecto præcepto ſu-
perioris iuxta ea, quę habentur in l. iuſtè poſſidet. ff.
de acq.poſſ.& l.ſi fundum.cum ibi not.C. de rei uen-
dica.item lite pendente,& ſcienter,& ſic circa rem li
tigioſam,quod quidem arguit dolum, ſeu latam cul
pam,uel ſaltem leuem,arg.l.fi.C.de litigio. & per to
tum.extra ut lite penden.& in 6.eod.tit. Vel fortè di-
ci poſſet,de iure cōi quidem notabilem deterioratio
nem requiri ad hoc, ut emphyteota à iure ſuo cadat
34 per ſupra adducta.†Sed ſtāte promiſſione emphyteo
tę iurata,qua promiſit re uti arbitrio boni uiri, inci-
dendo,& euellendo arbores fructiferas abſque nota-
bili deterioratione promiſſis,& iuratis contraueniſſe
dicetur,& ex hoc dicetur priuatus.l.ſi quis maior. C.
de tranſact.nam aliquas etiā duas arbores fructiferas
incidendo non dicitur arbitrio boni uiri uſus per tex
tum in d.l.æquiſſimum.§.1.cum ſeq.iuncta. l. 1. cum
gl.C.de uſufruc.uſufructuarius .n.de iure arbitrio bo
ni uiri re uti tenetur,ut in d.l.1. & ideò aliquas, puta
etiam duas arbores fructiferas,& non cæduas nō pōt
incidere d.l.æquiſſimum.& incidendo etiam duas ar
bores arbitrio boni uiri uti non dicitur,& ad propoſi
35 tum facit id,†quod uoluit Alex.in conſi.129.lib.2.di
cens,ꝙ ſi ruſticus promiſit laborare arbitrio boni ui-
ri,non laborando,ut ſtatuta,& iura expoſcunt, dicitͣ
periurium incurrere,& ex hoc poteſt expelli, ita dica
36 mus ī caſu noſtro,†ꝙ ex quo emphyteotæ re arbitrio
boni uiri uti promiſerunt,dicuntur ſe obligaſſe ad il
la utendum,ut expoſcunt ſtatuta huius ciuitatis,& iu
ra cōmunia. Sed per ſtatuta prohibitum eſt colonis,
& cōductoribus arbores uirides incidere,
in ſtatuto poſito ſub rubrica de pœna non
poſſ.ut debent,item & de iure communi
in d.l.diuortio.§.ſi fundum.& in d.l.æqui
1.cum ſeq. ergo &c. ¶ Et ita ex prædictis
R.do.iudicis eſſe in declarando omnes d
cos, & emphyteotas à iure ſuo cecidiſſe,
Archipresbytero prædicto licuiſſe rem e
cam,de qua agitur,ingredi, illamq́ue alte
re,& præſertim quia ſic declarando, fiere
ad fauorem eccleſię,& religionis, pro q
dubio eſt iudicandum l. ſunt perſonæ. ff
ſumpt.fun. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Conceſſio in emphyteoſim perpetuam ſemper dura*
ipſi domino,prout conuentum fuit,præſtetur.
2 *Relatione facta ad aliud præcedens inſtrumentum,*
poſita in primo inſtrumento,cenſentur in ultimo,
tio,appoſita,& repetita.
3 *Renouatio,quæ fit de re emphyteotica etiam ob fini*
ſim,debet intelligi ſecundum naturam primi contr
que conceſſionis adeo,quòd omnia in præcedenti
conceſſione contenta cenſeantur in contractu re
petita.
4 *Et multo magis ſi in renouatione eſſent adiecta hæc,*
ba,ſequendo formam,& modum aliarum locatio
5 *In alternatiuis electio eſt dare debentis.*
6 *Solitum,& conſuetum quando quid dicatur.*

EPITOME.

Emphyteotam renouatam ſequendo for
modum aliarum locationum, ſi ſoluit ca
modo,quo per emphyteotas prædeceſſo
ſueuit,non potuiſſe à domino declarari,
ſolutionem canonis incidiſſe in commi
emphyteotica cecidiſſe,hic probatur.

CONSILIVM CXXI.

VIſis, ac diligenter conſidera
inſtrumētis renouationum p
Neſtorem de Rubeis rectore
S. Nicolai ſer Dominico de Vi
quadam petia terræ in emphy
petuam factarum,abſque longa diſcuſſione
dendum eſſe puto,illos de Vizano in cōmi
incidiſſe, neque à re emphyteotica cecid
ſolutionem canonis, & moderno rectori
ſe declarare dictam rem fuiſſe ad dictū h
uolutam,neque poſſeſſionem naturalem
prehēdere,ſtante ſolutione canonum, ſ
integraliter facta per dictum ſer Dominicu
ceſſiuè per ſuos hęredes ꝑfato domino Neſt
que ſucceſſoribus, prout in dictis renouatio
ſtrumentis conuentum,& promiſſum fuit,
1 †conceſſio in emphyteoſim perpetuam eſt
turæ,ut ſemper duret, nec reuocari poſſit,
penſio,ſiue redditus ipſi domino pro re p
conuentum fuit,prout eſt tex.not.in §.ad
loca.& conduc.& facit gl.in §.perpetua.
auth.ſi quas ruinas.C.de ſacroſ.eccl.ſed ſe
fuit ſolutio,& pręſtatio canonis iuxta mo
& conuentum inter ipſos contrahentes,u
emphyteotę eſt probatum,ergo rector nō
clarare, emphyteotam ob non ſolutionem
cecidiſſe.c.potuit.de locat.& l.2.C. de iure
¶ Et ſi diceretur,quòd non conſtat de aliqu
ne,& proteſtatione canonis facta ipſi recto
annis,prout ex tenore inſtrumēti facti de a
emphyteota tenebatur, pro reſponſione
eſt, quòd præfati de Vizano emphyteot
ma antiquarum inu eſtiturarum, & conce
iamdiu factarum pro canone, & reddit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN